

figgjaður av vinnulívinum í býnum, og tey, sum eru børn hjá hesum vinnulívs-fólkunum, sleppa at ganga á skúlanum. Tá ið Alex var ungur var skúlin tó ongantíð fullsettur, so hann slapp eis- ini at ganga har.

Sum aðrir dreingir í bygd- ini, sum Alex kallar tað, so hevði hann ein framtíðar- drey.

- Tað var at spæla fótbólt. Einkí at ivast í. Um ein Brasilnari ikki upp á eitt tíð- spunkt hevur hugsað um at blíva fótbóltsspælari, so er okkurt galið, flennur Alex.

- Eg spældi við felagnum í Araçatuba, men inn ímillum komu størri feløg, so sum Bragantino, Ponte Preta og São Paulo, at hava royndar- venjingar í býnum. Tað vóru fleiri 100 spælarar, onkuntíð 1.000, og tað bleiv bara kanska ein valdur burturúr, greiðir Alex frá.

Eftir loknan fólkaskúla fór Alex at lesa ítrótt, men hann gavst aftaná eitt hálv ár, og fór so heldur til upp- tøkuroynd á politiskúlanum í São Paulo. Nógv vóru um boðið. Alex var ein av 5.000, og færri enn 300 sluppu inn.

- Eg kláraði fram til síðsta partin, sum var ein sálarlig kanning, men hana dumpaði eg. Teir avdúka ikki hví ein dumpar, sigur Alex áðrenn konan blandar seg uppi.

- Tað var tí tú ert crazy!

Alex stóð nú á einum vegamóti, og fyribils gjørdi hann av at gera tað, sum nógvir Brasilnarar gjørdu tá í tíðini, nevniliga at fara til Portugal at arbeiða.

- Beint tá var nógv arbeiði í Portugal, og nógv fólk úr mínum býi fóru hartil. Eg gjørdi av at royna tað í eitt ár. Eg búði í Algarve, har eg bleiv góður vinmaður við ein Brasilnara, sum var frá einum býi bara 10 kilometrar frá Araçatuba, sigur Alex.

Hesin vinmaðurin gjørd- ist serligur fyri hann. Tað var nevniliga hann, sum syrgdi fyri, at Alex kom til Føroya.

- Ein svensk kvinna, sum búði í Føroyum, var á feriu í Portugal, og hon kom saman við hesum vinmanninum hjá mær. Hon bjóðaði honum til Føroya at arbeiða. Hann tímdi ikki væl, serliga ikki um hann skuldi avstað einsa- mallur, greiðir Alex frá, sum síðani bjóðaði sær at fara við honum.

- Vit hildu, at vit skuldu giftast við einari føroyskari kvinnu áðrenn vit kundu koma lógliga til Føroya. Nógvir Brasilnarar arbeiða í Japan, og har er tann reg- lan galdandi, so tað gingi vit bara út frá, sigur Alex og leggur afturat, at svenska

Alex sum smádrongur

kvinnan bleiv púra ovfarin, tá ið hon fann út av, at teir hildu tað.

Føroyar

Avgerðin var tikin. Alex Troleis og vinmaður hans- ara, Jáder Alberto da Costa Lima, komu til Føroya í 2001. Teir báðir fingi arbeiði á Landingarmiðstöðini á Toft- um, men fótbólturin var ikki heilt gloymdur, og teir fóru at royndarvenja við B68.

- Jóannes Jakobsen var venjari tá, og teir høvdu eitt fantastiskt lið við eitt nú Fróða Benjaminsen, Hans Fróða Hansen, Øssuri Han- sen, John Petersen, John Hera Dam, Messias, Marcelo og Marlon. Jóannes helt okk- um ikki vera góðar nokk, so vit fóru heldur at spæla við 2. deild, greiðir Alex frá.

- Vit tosaðu ikki eitt orð á hvørki føroyskum ella ensk- um. Vit arbeiddu fleiri tímar

hvønn dag uttan at siga eitt einasta orð, sigur Alex.

- Sjálvt um vit ikki tosaðu málið, so vóru fólk altíð fitt við okkum og hjálptu okkum upp á allar mátar tey kundu, sigur hann víðari.

Alex og vinmaðurin búðu hjá einari kvinnu, og hon var

tosar, nevniliga enskt. Fø- oyskt lærði hann seg eisini spakuliga ígjøgnum Sóley, starvsfelagar og umvegis fótbóltin.

- Eg minnst, at tá ið Petur Mohr var venjari, segði hann við allar á liðnum, at teir skuldu renna eyka, um teir

men tað var lægdið og tað tók eina tíð at venja seg við, sigur Alex.

Árið eftir, um ársskiftið 2002-2003, komu pápin hjá Alex og bróðurin til Føroya at arbeiða. Pápin skuldi savna sær pening saman at seta húsið heima í Brasil í stand.

- Beiggi mín, sum bara var 17 ár tá, var byrjaður at fylgjast við onkrum dreingj- um har heima, sum vit ótt- aðust fyri, so vit fingi yvir- talað hann til at koma til Føroya at arbeiða, sigur Alex.

Teir báðir vóru her í átta mánaðir og fóru síðani heim- aftur til Brasil.

Alex fór eina tíð seinni at starvast á Aluplast, og tá kom av álvara ferð á tað føroyska.

- Eg føldi hvussu lívið broyttist tá ið eg lærði før- oyskt, tí vóru fólk fitt ímóti mær áðrenn, so slapp eg nú

» - Eg føldi hvussu lívið broyttist tá ið eg lærði føroyskt, tí vóru fólk fitt ímóti mær áðrenn, so slapp eg nú at merkja tað enn meiri

eisini røsk at hjálpa teimum og at fáa glið á tað málsliga. Hann sigur, at hon var sum ein omma hjá teimum.

Tað var tó serliga tá ið Alex mætti kvinnuni í liv- inum hjá sær, Sóley, at glið kom á at tosa málið, sum hon

tosaðu enskt við okkum. Hann vildi, at vit skuldu læra føroyskt, sigur Alex.

- Eitt annað minni frá fyrstu tíðini var, at tá ið vit gingi í bygdini, vendu fólk sær á og hugdu eftir okkum. Vit vóru jú nýggir í bygdini,

at merkja tað enn meiri, sigur hann.

Familjulív

Alex fann kærleikan í Fø- royum. Hann kom saman við Sóley, sum er ættað úr Ong- landi. Saman eiga tey bæði Dominick, sum er 12 ár, og Emily, sum er sjei ár.

Alex og Sóley giftust í 2003. Alex, sum er katolikk- ur, skuldi lúka nøkur krøv í átrúnaðinum hjá Sóley, Bahá'í, áðrenn hann fekk loyvi frá verforeldrunum at giftast við Sóley. Hann skuldi vera førur fyri at vera henni ein stuðul figgjargliga eins væl og andaliga.

Vígslan fór fram í Bahá'í- miðstöðini, sum tá var í Gundadali í Havn, og til veitsluna vóru 120 fólk. Tað var Alex ovfarin av, tí hvørki hann ella Sóley hava stóra familju í Føroyum, og tey høvdu ikki veitslu fyri innbodnum. Gestirnir skuldu sjálvir tekna seg.

Alex greiðir frá, at tey einans høvdu ráð at gjalda eitt av foreldrunum heim til brúdleyp, og av tí at pápin hevði verið her stutt frammanundan, so fall valið á mammuna.

- Hon var køld heima í Araçatuba, so tú kanst ímynda tær hvussu tað var hjá henni at koma til Føroya, flennur Alex.

Í heiminum hjá Alex og familjuni á Toftum verður ikki tosað føroyskt. Alex og Sóley tosa enskt sínámillum, meðan hann tosar portu- gisiskt við børnini. Børnini eru tískil væl fyri og tosa føroyskt, enskt og portu- gisiskt, umframt at Dom- inick eisini er farin at læra danskt í skúlanum.

- Sóley dugir tó væl at tosa og skriva portugisiskt. Hon lærði spanskt í student, so tað hevur hjálpt henni nógv, men størsti munurin var tá ið Dominick bleiv føddur. Alt, sum hon segði á enskum við hann, segði eg eisini við hann á portugisiskum, so hon lærði bara meir og meir, greiðir hann frá.

Alex er fallin væl til á Toftum, har hann hevur búð í skjótt 16 ár – nærum helvtina av lívinum. Tað er líka við, at hann kennir seg sum føroying, og hann fær eina lögna kenslu, tá ið fólk kalla hann útlending. Onk- untíð hevur hann tó fangað seg sjálván í at vera í sama døgandi báti sum føroying- ar.

- Um onkur útlendingur tildømis ger okkurt lægdið, so plagi eg bara at flenna og hugsa "akk ja, útlendingur", flennur Alex.

